

פרשת קדושים – שבת קודש

(בג) וְלֹא תִלְכוּ בַחֲקֵת הַגֹּיִם
אֲשֶׁר-אֲנִי מִשְׁלַח מִפְּנֵיכֶם
כִּי אֶת-כָּל-אֱלֹה עֲשׂוּ וְאָקֹץ
בָּם:
כג וְלֹא תִהְיוּ בְּנִמוּסֵי
עַמֻּמִּיָּא, דְּאֲנָא מַגְלִי
מִן קְדָמִיכוֹן: אַרִי יִת
כָּל אֱלִין עֲבָדוּ, וְרַחֵיק
מִימָרִי יִתְהוֹן.

הש"י ◀ וְאָקֹץ: לְשׁוֹן מֵאוֹס, כְּמוֹ (בראשית, כז): "קִצְתִּי בַחַיִּי",
כְּאָדָם שֶׁהוּא קָץ בְּמִזְוָנוֹ:

(כד) וְאָמַר לָכֶם אַתֶּם תִּירְשׁוּ
אֶת-אֲדָמָתְךָ וְאֲנִי אֶתְנַנֶּה
לָכֶם לְרֶשֶׁת אֶתְּהָ אֶרֶץ
זִבַת חֶלֶב וְדִבֶּשׁ אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר-הִבְדַּלְתִּי
אֶתְכֶם מִן-הָעַמִּים:
כד וְאָמַרְתִּי לְכוּן, אֶתְכוֹן
תִּירְתוֹן יִת אֶרְעָהוֹן,
וְאֲנָא אֶתְנַנֶּה לְכוֹן
לְמִירַת יִתְהָ, אֶרְעָ
עֲבָדָא חֶלֶב וְדִבֶּשׁ: אֲנָא
יְי אֱלֹהֵיכוֹן, דְּאֶפְרִישִׁית
יִתְכוֹן מִן עַמֻּמִּיָּא.

(כה) וְהִבְדַּלְתֶּם בֵּין-הַבְּהֵמָה
הַטְּהוֹרָה לַטְּמֵאָה וּבֵין-הָעוֹף
הַטָּמֵא לַטָּהוֹר וְלֹא-תִשְׁקְצוּ
אֶת-נַפְשֹׁתֵיכֶם בַּבְּהֵמָה
וּבָעוֹף וּבְכָל אֲשֶׁר תֵּרְמֹשׁ
הָאֲדָמָה אֲשֶׁר-הִבְדַּלְתִּי
לָכֶם לַטְּמֵא:
כה וְתִפְרְשׁוֹן בֵּין בְּעִירָא
דְּכִיָּא, לְמִסְאַבָּא,
וּבֵין עוֹפָא מִסְאַבָּא,
לְדְּכִיָּא; וְלֹא תִשְׁקְצוֹן
יִת נַפְשְׁתְכוֹן בְּבְעִירָא
וּבְעוֹפָא, וּבְכָל
דְּתִרְחִישׁ אֶרְעָא,
דְּאֶפְרִישִׁית לְכוֹן,
לְסַבָּא.

הש"י ◀ וְהִבְדַּלְתֶּם בֵּין-הַבְּהֵמָה הַטְּהוֹרָה לַטְּמֵאָה: אֵין צָרִיךְ
לֹאמַר בֵּין פֶּרָה לַחֲמוֹר, שֶׁהֵרִי מְבַדְּלִין וְנִכְרִין הֵם, אֲלֹא בֵּין
טְהוֹרָה לְדֹטְמֵאָה לָד, בֵּין שְׁנִשְׁחַט רַבּוֹ שֶׁל סִימָן לְנִשְׁחַט
חֲצִי, וְכֵמָּה בֵּין רַבּוֹ לַחֲצִי? מְלֵא שְׁעָרָה. אֲשֶׁר-הִבְדַּלְתִּי לָכֶם
לַטְּמֵא: לְאַסֵּר:

(כו) וְהִיָּיתֶם לִי קְדוֹשִׁים כִּי
קָדוֹשׁ אֲנִי יְהוָה וְאֶבְדַּל
אֶתְכֶם מִן-הָעַמִּים לְהִיּוֹת לִי:
הש"י ◀ וְאֶבְדַּל אֶתְכֶם מִן-הָעַמִּים
לְהִיּוֹת לִי: אִם אַתֶּם מְבַדְּלִים מֵהֶם, הֵרִי אַתֶּם שְׁלִי, וְאִם לֹאוּ,
הֵרִי אַתֶּם שֶׁל נְבוּכַדְנֶאצַּר וְחִבְרִי. רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן עֲזַרְיָה
אוֹמֵר: מִנֵּין שְׁלֵא יֹאמַר אָדָם: 'נִפְשִׁי קָצָה בְּבִשּׁוֹר חֲזִיר!' "אִי
אֶפְשִׁי לְלָבֶשׁ כְּלָאִים! 'אֲבָל יֹאמַר: 'אֶפְשִׁי, וּמָה אַעֲשֶׂה וְאֲבִי
שְׁבַשְׁמִים גָּזַר עָלַי? 'תִּלְמוּד לֹאמַר: "וְאֶבְדַּל אֶתְכֶם מִן-הָעַמִּים
לְהִיּוֹת לִי", שְׁתֵּהָא הִבְדַּלְתֶּם מֵהֶם לְשָׁמַי, פּוֹרֵשׁ מִן הָעֲבָרָה
וּמִקְבַּל עָלָיו עַל מַלְכוּת שָׁמַיִם:

(כז) וְאִישׁ אוֹ-אִשָּׁה כִּי-יְהִיָּה
בֵּהֶם אוֹב אוֹ יִדְעֹנֵי מוֹת
יוֹמָתוֹ בְּאֶבֶן יִרְגְּמוּ אֹתָם
דְּמִיָּהֶם בָּם:
כז וְגִבֵּר אוֹ אִתָּא, אַרִי
יְהִי בְּהוֹן בְּדִין אוֹ זְכוּרוֹ
אֶתְקַטְּלָא יִתְקַטְּלוּן;
בְּאֲבָנָא יִרְגְּמוּן יִתְהוֹן,
קַטְּלָא חִיבִין.

הש"י ◀ כִּי-יְהִיָּה בָּהֶם אוֹב וְגו': כָּאֵן נֶאמַר בָּהֶם 'מִיתָה' וְלִמְעַלָּה
'פֶּרֶת': עֲדִים וְהִתְרָאָה – בְּסִקִּילָה, מִזִּיד בְּלֹא הִתְרָאָה – בְּהִפְרָת,
וְשִׁגְגָתָם – חֲטָאָתָה. וְכֵן בְּכָל חִיבֵי מִיתוֹת שֶׁנֶּאמַר בָּהֶם 'פֶּרֶת':